

FELT AR4

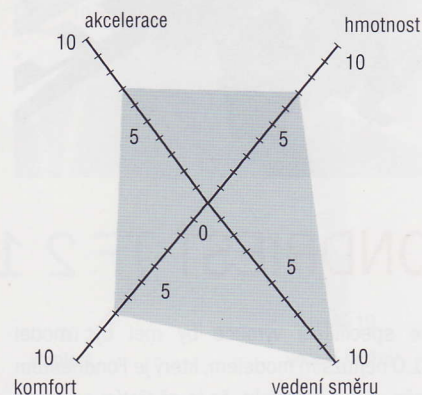

Naprostu nepřehlédnutelným kolem je Felt AR4. Veškeré detaily rámového základu jsou podřízeny snaze o snížení odporu vzduchu. Značka ve svých materiálech dokonce tvrdí, že rám dokáže ušetřit až vteřinu na každé minutě jízdy. Odvážné tvrzení. Že nebylo opravdu nic ponecháno náhodě, je patrné nejen z tvarování přední vidlice dokonale navazující na rám, ale i razantního zploštění spodní rámové trubky či provedení jejího přechodu do zadní stavby. Zajímavá je i sedlová trubka, jež kopíruje rádius zadního kola až ke svému spojení se zadní stavbou v prostoru brzdy. Logickým tahem je využití kapkovitého průřezu i u sedlovky z vlastní

produkce značky, překvapivý pak je způsob vedení bowdenů. Dovnitř rámu vstupují v poměrně ostrém lomu schované za představcem.

K produktům Feltu patří i doplňky jako sedlo, představec a řídítka. Vedle dominujícího Shimana, dodávajícího stroji spolu se sadou i zapletená kola, zde nalezneme již pouze FSA připravené přenášet skrze kliky jezdcovu sílu na dopředný pohyb.

Specifické vlastnosti stroje se objevovaly během testu postupně. První z nich byla reakce na podněty. Zatímco na rovině se dalo zrychlovat vcelku bez nesnází, v kopcích postrádal Felt

dostatečnou razanci. Hlavní důvod spatřujeme v kolech, která nedokázala úspěšně sekundovat jinak velmi slušné kvalitě rámu. Ten sice nepatřil ve skupině k nejtužším, ale spíše průměrným v tomto směru, velkou ztrátou na ostatní však netrpěl. Spíše než bleskové změny rychlosti mu ale svědčilo plynulé gradování síly. V tempu jsme pak nezaznamenali problém, a pokud uvěříme slovům o přínosu aerodynamické konstrukce, měl by rám trochu větší lenost při ostrých rozjezdech umět vrátit. Na rozdíl od nich ale tento přínos konstrukce nejsme schopni odhalit, více by řekla spíše laboratorní měření. Každopádně sportovně laděný posed s těžištěm situovaným spíše k předku stroje a možná právě aerodynamika dokázaly být velmi silnou zbraní při tempové jízdě na čas. Tady byl Felt opravdu silný. Není to sprinter, je to tempařský stroj.

Velmi jistý pak byl projev Feltu ve vedení směru, a to nejen na rovinatých úsecích, kde byl ve svém živlu, ale i ve sjezdech. Tam se chvílemi zdálo, že jede pomaleji, než tomu bylo ve skutečnosti – tak spolehlivé bylo jeho vykrajování oblouku a klidné držení zvoleného směru. Nic na tom nemění fakt, že jsme museli nemálo slevit z nároků na pohodlí. Ploché trubky si s pohlcováním rázů nevěděly moc rady. To platilo nejen o sedlové trubce, ale i o nohou vidlice.

Vnitřní vedení lanek a jejich netradiční vstup do rámu za představcem spolu s dalšími úpravami ve spodní části (netradiční vedení lanka k přesmykači skrze soustavu zářezek) přineslo nemálo ohybů, projev řazení tak byl ve srovnání s druhým „mechanickým“ strojem poměrně syrový, nikoliv hladký.

